

A Ievads (Jozua 1:1-3):

❖ Mozus un Jozua.

- Jozuas grāmatas pirmajā nodaļā Mozus ir pieminēts vienpadsmit reizes, un viņa vārds šajā grāmatā parādās vairākkārt.
- Starp abiem līderiem ir daudz līdzību:
 - (1) Dievs viņiem parādījās (2.Moz.3:2-4; Joz.5:13.14)
 - (2) Viņiem lūdza novilkt apavus (3:5; Joz. 5:15; Joz. 5:15.)
 - (3) Dievs apsoliņa, būt ar viņiem (2.Moz.3:12; Joz.1:5)
 - (4) Viņi svinēja Pashā (2.Moz.12:21-23; Joz.5:10)
 - (5) Viņi gāja cauri ūdenim pa sausu zemi (2.Moz.14:21-22; Joz.3:14-17)
 - (6) Ar vienu nāca manna, ar otru tā izbeidzās (2. Moz. 16:4-5, 31; Joz. 5:11-12)
 - (7) Viņi sūtīja izlūkus izpētīt zemi (4. Moz. 13:1-3; Joz. 2:1)
- Lai gan Jozus pirmajā nodaļā ir aprakstīta divu lielo Israēla vadoņu pāreja, neviens no viņiem nav īstais grāmatas galvenais varonis. Svarīgākais personāžs ir pats Dievs, ar kura vārdiem sākas grāmata un kura vadība ir dominējošā tēma. Nav nekādu šaubu par to, kurš bija patiesais Israēla vadītājs.

❖ Grāmatas struktūra.

- Jozua grāmatā ir aprakstīta to Dieva apsoliņu piepildīšanās, kuras deva Izraēlam, kad Viņš izveda tos no Ēģiptes. Dievs viņiem apsoliņa dot Kanaānu. Nodaļas ievadu daļā (1. nodaļa), gan pati grāmata ir sadalīta četrās lielās daļās:

(1) CEĻĀ UZ Kanaānu	→ Jozua 1:1-9	→ Jozua 1:1-5:12
(2) IENĒMT Kanaānu	→ Jozua 1:10-11	→ Jozua 5:13-12:24
(3) SADALĪT zemi	→ Jozua 1:12-15	→ Jozua 13:1-21:45
(4) KALPOT, paklausot likumam	→ Jozua 1:16-18	→ Jozua 22:1-24:33

B Jozus misija (Jozua 1:4-9):

❖ Apsoliņu mantošana.

- Jozuas 1:3 Dievs par Sevi runā "praviētiskā tagadnē". Viņš runā par Kanaānu kā jau Izraēlim dotu. Tas nozīmē, ka Dievs deva viņiem pilnīgu pārliecību par iekarošanas panākumiem.
- Tad viņš atgādina viņiem par robežām, kuras iekarošana sniegsies (Joz. 1:4): josla starp Jordānas upi (austrumos) un Vidusjūru (rietumos), no tuksneša (dienvidos) līdz Eifratāi (ziemeļos).
- Tad Dievs vērsās pie Jozua un viņu stiprina un iedrošina, ja viņš būs stiprs un drosmīgs, neviens nespēs viņam pretoties (Joz.1:5.6).
- Taču uzvara bija nevis Jozuas pūlēs, bet gan Dieva klātbūtnē. Viņš viņam apliecināja, kā Viņš apliecina ikvienam no mums: "Es būšu ar tevi" (Joz.1:5; Mt.28:20).

❖ Pūles un drosmē.

- Dievs Jozu aicināja pielikt pūles un būt drosmīgam cīņā (Joz.1:9), Dievs aicināja papūlēties un nezaudēt drosmi, un paklausītu likumam (Joz.1:7).
- Arī šodien Dievs prasa, lai mēs censtos ievērot Viņa likumu (Atkl.14:12). Tas no mums prasīs lielu drosmi.
- No savas puses Viņš apsola, ka "Viņš būs ar viņiem, lai kur atrastos" (Joz.1:9), palīdzēt mūsu cīņās, kurās esam iesaistīti. Ne fizisku cīņu, "bet gan cīņu pret valdībām un varām, šīs tumsības pasaules valdniekiem un pret ļaunajiem gariem pasaules telpā." (Ef 6:12). Šim nolūkam Viņš mums ir sagādājis nepieciešamos ieročus (Ef.6:13-17).
- Panākumu atslēga - pilnīgi uzticēties Dievam. Lai to panāktu, mums katru dienu ir jādūdz Viņa klātbūtnē (Ef.6:18).

❖ Misijas panākumi.

- Panākumi no dievišķā skatupunkta nav tas pats, kas panākumi no cilvēciskā skatu punkta.
- Šajā pasaulē īslaicīgus panākumus var sasniegta, pārkāpjot dievišķos un cilvēciskos likumus, bet patiesus un mūžīgus panākumus nevar (Jos. 1:8).
- Mēs gūsim panākumus, ja ievērosim principus un vērtības, kas paustas Dieva likumā. Bet vai šī glābšana nav caur darbiem?
- Nekādā gadījumā. Ticība un likums savstarpēji nekonfrontē, bet gan viens otru papildina (Rom.3:31). Kad par likumu, tad te ir runa par to, kā mums ir jādzīvo, nevis par to, kā mēs tiekam glābti. Mūsu attiecības ar Dievu izpaužas mūsu paklausībā Viņa gribai.